

de Llorenç Villalonga, per **Raul-David Martínez Gil**. —Sota la direcció de Neus Carbonell, va ser llegit el 9 de juny de 2000 a la Universitat Autònoma de Barcelona (en el marc del programa de doctorat Teoria de la Literatura i Literatura Comparada), i va ser avaluat per Pere Ballart, Meri Torres i Francesca Batrina.

El treball constitueix una aportació als estudis sobre l'autobiografia a partir d'una deconstrucció de l'obra de Villalonga feta amb l'ajut de les eines analítiques proporcionades per autors com Paul de Man, Jacques Derrida i Michel Foucault. L'autor s'interroga sobre les relacions entre el text, el món i el jo autorial, mostra les possibilitats de lectura que resulten d'una crítica que té en compte la relativitat dels conceptes de veritat, ficció, subjecte referencial i subjecte autobiogràfic, i explora la manera com aquestes instàncies es combinen en la construcció d'un text que, precisament, es fabrica amb la condició prèvia d'haver posat en dubte un dels elements canònics del gènere autobiogràfic: l'equivalència entre autor i protagonista. [J. G. S.]